50. ΠΡΩΤΟΣ ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ. καὶ [30] πρόθεο* ὁ θόλος σχῆμα κατὰ ποιητὰς παρονομασία, ὃ κατὰ ῥήτορας ἀντήχησις καλεῖται.

59. ΑΙΣΗΩΝ ΔΕ ΝΕΩΤΑΤΟΣ. τοῖς καλλίστοις τῶν συγκρίνων εἶπον, νεώτατος· ἐπειδὴ καὶ ποδάρκης, ὁ τούτου ἀδελφός, νεώτερος ἦν. ὁ δὲ [31] οὗτος ἀχιλλέως οὔπω τῇ τροίᾳ ἐνεδήμει. νεώτερος γὰρ ἐκεῖνος ἁπάντων καὶ ὡραιότερος. ~~[illegible]~~

Homer. ἰλ. β΄. 704 & 707.
Etymol. uoce Ἴφικλος.

55. ΕΛΕΙΠΕΤΟ ΛΑΟΔΑΜΕΙΑ. νυμφίος γὰρ ὢν πρωτεσίλαος, καὶ ἐν τῷ θαλάμῳ λιπὼν νύμφην τὴν λαοδάμειαν, ἐξέπλευσε κατὰ τρώων, καὶ προπηδήσας πάντων τοῦ πλοίου, ἀναιρεῖται ὑπὸ εὐφόρβου, ἢ ἀχάτου, ἢ ἕκτορος, ἢ αἰνείου, ἤ τινος ἁπλῶς τῶν δαρδανίων: καὶ τοῦτο μαθοῦσα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ᾧ τρόπῳ ἔφημεν, ἀναιρεῖται, ἐνδυσαμένη τὸν νυμφικὸν αὐτῆς στολισμόν, καὶ ξίφει αὐτὴν κατὰ τοῦ ἥπατος τρώσασα.

Schol. min. ad ἰλ. β΄. 701. omnino ^Catull. carm. LXIIII. 74. alii. In Scholiis Lycophr. ad u. 531. lege, ὁμοίως δὲ καὶ δημήτριος ὁ σκήψιος καὶ παρ' ὁμήρῳ γράφει, τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος ἕκτωρ. Ita enim Scepsius correxit, pro eo, quod hodieque legitur in Homero, τὸν δ' ἔκτανε δάρδανος ἀνήρ.

^Nonnus Dionys. lib. XXIV. 192.

29 καὶ ... ὁ χρησμός. 30. ᾗ ἴσ. ἐκ παραλλήλου, πρῶτος, καὶ πρωτεσίλαος. excidêrent enim quaedam. uel lege, ἰφίκλου ὁ πρωτεσίλαος. Apollod. lib. III. 175. 31. ᾗ ἴσ. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀχιλλέως πύρρος, ὁ ὕστερον νεοπτόλεμος κληθείς. Schol. min. ad ἰλ. τ΄. Apoll. lib. III. p. 191. in ms., ubi lacuna est, legitur, σοι ὢν.

65. τὴν ἐρῶ αἰνέω, ἠδ' αὖ τ' ἔξοχον ἀμφαραπάξω
ὡς εὐάδνην, ἄλκηστίν τε, καὶ ἀντιόπειαν,
τὴν θεανώ τε, καὶ οἰνώνην, καὶ λουκρετίην τε,
ἠδὲ καὶ ἀβραδάτου καλὴν ἄλοχον πανθίην

q. infra ἀβραδάτης dicitur.† γρ. πανθείην Xenophon habet.* et ita semper apud Xenophont: Cyropaed. Z.

66. ΩΣ ΕΥΑΔΝΗΝ. ἡ [32] ἴφιδος εὐάδνη, ἡ καπανέως γυνή, ἰάνειρα πρὶν ἐκαλεῖτο, διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν καπανέως ἕδνων, εὐάδνη ἐκλήθη. ἢ πιτάνης αἰολικῆς καὶ ποσειδῶνος, ἐξ ἀπόλλωνος ἴαμον μάντιν γεννᾷ. ΑΛΛΩΣ. εὐάδνη γυνὴ ἦν καπανέως, ἥτις ἐν θήβαις κεραυνωθέντα τοῦτον ἀκούσασα, εἰς πῦρ ἐνέβαλλεν ἑαυτήν, καὶ ἀνῃρέθη, ὡς σοφοκλῆς καὶ φιλόστρατος ἱστορεῖ.

~~[illegible]~~
Schol. Pindari ad Olymp. ς΄. 46.

Apollod. lib. III. p. 157. Nonnus Dionys. lib. XXIIX. 185.

ΑΛΚΗΣΤΙΝ. ἡ ἄλκηστις ἀδμήτου τοῦ φεραίων βασιλέως ἦν γυνή, οὗ μέλλοντος τελευτᾶν, ἀντιδίδωσιν ἑαυτήν, αἰτησαμένου ταῖς μοίραις τοῦτο τοῦ ἀπόλλωνος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ τελευτᾷ, μὴ βουλομένου τινὸς ἑτέρου ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο εὐριπίδης ἐν δράματι ἀλκήστιδι.

Ὑπόθεσις Alcestidis Euripideae, Apollod. lib. I, p. 41, Libanius διηγήμ. cap. IX.